

Nro. 5.

**A' FELS. R. CSASZARNAK ÉS A. KIRALYNAK
KEGYELMES ENGEDELMÉBŐL.**

Rélt Bétsben, Pénteken Januariusnak 15-ik napján

1802-ik esztendőben.

B é t s.

A' múlt héten nagy szerentsétlenség érte néhány úton álló gonosz emberek miatt a' Bétsből le felé menő posta szekeret. A' *Konduktor*, vagy *sze-kérmeltes*, a' ki a' postaszekérrel szokott mint gondviselő és számadó járni, most csak egyedül ült a' szekérben, a' mellyre a' tolvajok a' *Györi* úton *Ötevénytől* (*Hochstrasztól*) nem messze réá rontottak, a' nyeregben ült kocsisra réá löttek, 's meg febeffitették, de a' ki szaladás által csak ugyan meg tartotta életét: a' *konduktort* pedig a' szekérből ki hirtzólván, halálra verték. A' szekeret azután a' nagy útról fére vitték, 's a' mit rajta találtak, penzt és egyéb, el ragadoz-

E

ták. Az el vitt pénzt valami 18—20 ezer Forintokból haljuk állani. A' Konduktor az után nem foká meg is holt.

Ugy beszélnek elő ezen d'lgot némelyek, hogy ezek a' gaz emberek a' környüállások ízerént előre várakoztak ezen országútan a' postaszekérre. Néhányszor vétetett észre, hogy egy szekérben valamely isméretlen idegenek azon után és azon nap le és fel mentek, mind addig míg estvéli szürkület után a' postaszekérrel szembe találkozáván, a' magok szekerekről leugrántsóitak, 's amarra réá rohantak. — Ugy hallatik, hogy máz minyájan el volnának fogattatva a' bünösök.

Frantzia Respublika.

A' Párisban lévő Romai új Követ' *Kaprara* Kardinális útasítására, a' közönséges égygyesség-re nézve, a' harmadik esztendő béli Respublikai hitet le-tett Papok is vízfíza vetzik vagy meg másólják a' Királyság és az Anarchia gyűlölés, 's a' harmadik esztendő béli Konstitutzsi hoz való hűség iránt le tett hitet, ilyen értelmet adván annak: hogy ők a' Királyságnak Frantzia országba való vízfíza-állittatása, 's a' Respublikának és a' Konstitutziónak lefontódása vegett, öfzize eskünni nem fognak,

Décember' 17-dikén ismét elő fordú't a' Törvényhozó Gyűlésben az a' kérdés, hogy el kelljen e' már most a' közönséges béességnek helyre-állásáva! a' Frantzia Respublika' fölőjeinn a' halállal való büntetett törűn, vagy nem? — *Real* volt a' Státus-Tanácsosok között, mint mint Orátor, a' Törvényhozó Gyűlésbe rendeltetve, hogy az Orzáglószék' javaslasát ezentágyra azve fundamentomollan elő adja. —

A' közönséges békeffég' helyre = állásának időpontja, úgy mond, közeledik ugyan: hanem a' gyilkosság és ragadozás, a' mellyek egygy ilyen szélvezés revolutzióinak el válhatatlan követői szoktak lenni, mostanában is azon rettegetéseket gerjelztik fel bennünk, a' mellyek a' Nemzeti Konventet arra vették vólt, hogy oly törvént hozzon, hogy a' halállal való büntetés a' közönséges békeffégnek helyre = állásáig fenn = álljon Frantzia országban. Ha az Országglószék a' halállal való büntetést mostan el = törölvén, a' gyilkosokat és ragadozókat vakmerőbbekké és bátrabbakká tenné, azzal fogna majdon vádoltatni, hogy az emberiséget meg bántotta. Az országglószék nagyon ohajtotta, hogy a' halállal való büntetést a' békeffég' helyre = állásának még első napjaiban el törölhesse; már gondolt vóit ki egygy koloniát is (i. i. mint a' minap irtuk vólt, - *Guyánát*), hogy azokat az embereket, a' kik-t a' törvény a' magok bünös magokvifeleje kért a' Frantziák' társaságából ki fogna szorítani, ezen koloniába küldje lakni: de mind a' Státus' java, mind pedig a' közönséges tlendeffég, azt kívánják, hogy a' halállal való büntetések fenn = álljanak, mind addig, míg annak el = töröltetődése által sem egygyik sem másik veszedelembe nem helyheztetődik, &c.

Amiensből, Jan. 2 = dikán.

Az alkudozások nem folynak azzal a' sebességgel, mint eleitől fogva örökké híre vólt. Sok vendégffégek, sok költfönös látogatások, és diplomatikai komplémentumok esnek: 's mind ezek mellett is még eddig üres a' várakozás.

Minden környülállásokból úgy látszik, hogy ez a' Kongressus olyan történeteakkal van özfzettedésben, a' mellyek még ennehutánna jös

hetnek elő. Még meg kell valaminek esni előbb, hogy sem a vérső békelesség hatóság munkába vétetődhetne. Némelyek úgy vélekednek, hogy a *Bresti* kikötőhelyből ki evezett Francia hajós seregére volna a figyelmetesség fűggőfűtődve, és arra, hogy mi nemű ki nemetele fogna a dőlőknek *St. Domingó* szigetén lenni. Igaz ugyan, hogy *Toussaint* Generálnak fegyverrellet 15 ezernél többre izamláni nem lehet: a *Frantziák* pedig 20 ezere eveznek *St. Domingó* felé. Hanem a szigetre való ki szállást tehetik a fekete lakosok selettebb nehezé, ha a *Toussaint* hűségében meg maradván, egygy izívvél lélekkell ellent akarnak állani. — Mások úgy vélekednek hogy az *Amiens* alkudozások tsak addig fognának tsendes állapotjokban meg maradni, míg a Német Birodalomnak és némely Olosz országai tartományoknak soissa előre el = intéztetődhetik.

A *Sequanni* Departamentnek (a mely nevezet alatt *Páris* várossal kell érteni) Tanácsa, egygy irást adott bé az Első Konzúlhoz, a melyben arról teszen jelentést, hogy néki, mint a haza és a jó rend meg tartójának, egygy emlékeztető oszlopot szándekoznál emelteni. A Konzúl felelete ezen ajánlásra, summáson ennyiből állott: Az a szándék, úgy mond, hogy az olyan tselekedetek, a melyek által valaki magat a nép iránt érdemellé teszi, örök emlékezetbe helyheztetődnek, magában ugyan igen jó és díléretes. Hanem a mi, engemet magamat illet, bizzuk mi a jövőndő századokra azt a gondot, hogy nékem emlékeztető oszlopot emeljenek, ha azt a jóindulatot, a melyet hozsam a mostani emberek mutatnak, a jövőndő béliek is helybe fogják hagyni.

Spanyol Ország.

Madridból, Decemb. 8 ikén. Az itt ki jövő levelekben meg most olvastatik az az A'ku, a' melyet a' Békesség' Fejedelme és Bonaparte Luc'cián az 1801-edik évtizedben Mártzus' 21-ikén készitettek, és a' melly ezeket foglalja magában:

Mint hogy a' Frantzia Respublikának Első Konzúlja és ő Katholikus Felsége a' Spanyolok' Királya állandóul meg akarják határozni azon Statutokat, a' mellyek a' Pármái Hertzegnek a' Pármái Hertzegségért, mint ugyan annyit érő örökség úgy fognak által adattatni: erre nézve a' következő Tzikkelyekben egygyeztettek meg —

1) *Tzikkely.* A' Pármái uralkodó Hertzeg le mond mind magára mind pedig örökösére nézve a' Pármái Hertzegségről és egyéb ahóztartozókról a' Frantzia Respublikához való kedvezésből, örökösön; ezen lemondásért a' Spanyol Király ke' elféget vállal. A' Toskánai Nagy Hertzegség, melyről a' Nagy Hertzeg hasonló képen le mond, és a' mely lemondásról a' Német Birodalombeli Császár kezéfféget vállal, adódjon a' Pármái Hertzeg fiának azon tartományokért, a' mellyekről a' Pármái Infans az ő atya le mond, azon A'ku szerént, a' melly a' Spanyol Király és Frantzia Respublika között máreggy előbbeni alkalmatossággal fel állitattott.

2) *Tzik.* A' Pármái Printz Florencziába megyen, és a' Toskánai Hertzegségnek minden reizei által az ő Fejede'meknek fog ismértetni, a' midőn az ott lévő Előljáráoktól a' varak' kútsait által vérti, és a' hűségnek hitét azoktól el fogadja. Az Első Konzúl fegyveres erő által fog

ségtségül lenni, hogy mind ezek békefészesen végszhez meheffenek.

3) *Tzik.* Az égygyező Felek által a' Pármai Printz minden ahoz tartozó rangokkal meg égygyezett akarattal Toskanai Királynak lenni megismértetik; és az Első Konzúl még a' Printz' bémenetelének elötte úgy fog minden intézeteket tétetni, hogy más Hatalmasságok által is megismértessék.

4) *Tzik.* Elba szigetének az a' része, a' melly eddig Toskánához tartozott, a' Frantzia Respublika' birtokában marad: a' mellyért ez, elégtételül adja a' Toskanai Királynak azon *Piombino'* tartományt, a' mellyet Napoly néki engedett.

5) *Tzik.* Minthogy ezen Alkunak eredete azon az égygyezésen fundalódik, a' mely a' Spanyol Király és az Első Konzúl között fel állítottott, 's a' melynek ereje szerént a' Király a' Frantzia Respublikának ígerte *Louisianát*: ehez keppeft meg határozzák az égygyező Felek, hogy azon Alkunak bé töltetését munkába veszik, 's a' magok költsönös jussaikkal való eléshez, addig is hozzá fognak.

6) *Tzik.* Minthogy az az uj Ház, a' melly mostan Toskánában fel állittatik, a' Spanyol Familiából való: erre nézve ezen Státusok is, Spanyol ország tulajdonainak lenni tartassanak, és az Országlásra a' Spanyol Familiából hivattassék oda egygy Infans, abban az esetben is, ha a' mostani Király meg halalozván, maga, vagy gyermekei, semmi maradékok nem találnának magok után hagyni.

7) *Tzik.* — Az Első Konzúl és ő Katholikus Felsége meg égygyeznek abban, hogy a' Parmai Hertzegnek az ő fiára nézve tett le mondásos-

kért, birtokaihoz és jövedelmeihez mérsékelt elégtételt szerezzenek.

8) *Tzik.* Ez az Alkú 3 hetek alatt leröfittessek: meg, és tserel:effék ki.

Magyar Ország.

Borsod Vármegyéből December 25-dikén. A' kellemetes őszi idők után fő djeink nagy hóval boritattak bé, melly szöllő tökéinket meg áztatván rétjeinket egészlen bé boritván, nagy reményféget nyújtnak a' gazdáknak a' bőv elzrendőhöz, mivel a' folyó vizek ilyenkor ki öntéseket kóros emberek is ritkán értek; de ha értek is, akkor bőv elzrendőre emlékeznek. Ohajtva is várja már minden rendű ember a' bőv elzrendőt, kiváltképpen a' szegénylég, hogy ne kénytelenitette tápláláflára drága árron gabonát venni.

Másoknak oktatáflokra azt is irhatom, hogy nem réginen két paraszt ember az edőre ki menvén, a' nadragulya gyökerét, (a' bürköt) répanak gondolván, annyit ettek belőle, hogy néhány napokig igen nagy kinokat, fő tetebo lyodáft, kiváltképen pedig inak ringatásait kellett nékiek szenvedni, de még is az Orvosok szorgalmatoflága által néhány napok múlva valamennyire ki gyógyúftak. — Ebből az a' tanúság, hogy a' falusi Oskolákban is szükléz vól na a' füvélsz tudományt tanítani, hogy ekképen mind a' hasznos, mind az ártalmas füveket esmérnék a' falusi emberek.

Békés Vármegyében, Gyula 2-ik Jánuar.

Ttes Domokos Lörintz Úr Nemes Megyénknek Fő Notáriusfla által Nagy Méltóságú Ötvenesi Lovász 'Sigmund Úr Ő Excellentiájának Ne

mes Megyénknek Fő Ispányfágából a' Temesi Grófflagra. és egyfzersmind Fő Ispányságra való által költözésékor és tőlünk lett elbútszásakor a' leg közelebb múlt Decembernek 7-ikén napján tartatott el bocsátó beszédje.

* *

Nagy Máltóságú Fő Ispány Úr, Cs. K. belső titkos Tanácsos, és a' Sz. István A. Király jeles Rendnek közép Rangú Vitéze (vagy Commendátora) Kegyelmes Uram!

„El múlt 10. Éztendeje, hogy Excellentiád nyomos érdemre néve dítsőlegesen Uralkodó Felséges jó Királyunk kegyelmességéből ezen T. N. Vármegyének Fő Ispányává neveztetett.

„Miatthogy éppen ezen idő alatt, Európának nagyobb részét, egy, a' Historiákban is példánélkül való, és oly pusztító hadalozás vertegette, mely a' világnak több részére is terjedett és menthogy, belé húzatattam abba, az elkerülhetetlen kéntelenég által Felséges jó Fejedelmünk is, az azzal járó nyomorúság édes Hazánkra is ki hatott: bátran mondhatom, hogy nem csak mi élök, hanem még Atyáink is, ily, minden tekintetben terhes és nevezetes 10 éztendőt nem értenek.

„Ugyan is; ha el hálgatom is azt, hogy a' világ' újságon kapkodó heves indulattyaat mérsékelt zabolátan kelleit tartani; szükség hogy meg emlitsem, hogy ezen 10 éztendő alatt, minden éztendőben de némelykor kétszer is egy éztendőben kénteleniteutünk fiainkat katonának állítani, vagyonyainkat pedig hadi segítségül fel ajánlani. Sőt még mind ezeknél is több aldooratokat kívánván Felséges Királyunknak, és édes Hazánknak batorsága, arra is reá került

a' doloz, hogy ezen 10 ezrtendő el forgása alatt a' Nemesség, törvényes kötelessége szerént, két izben fegyvert fogjon. Terhesítette pedig mind ezeket az időknek azon mostoha járása is, mely szerént éppen ezen 10 ezrtendő alatt Országunknak ezen része elébb ugyan éhséggel, azután pedig drágasággal meg látogatott.

„El halgatom azon tlapált, mely által e' folyó ezrtendőben Gyula városának nagyobb része hamuvá tétetett, s' mely által sokak utolsó inségre és végző pusztulásra jutottak; mi is pedig minyájan, kiknek lakásunk ezen városban vagon, tetemessen meg károsítottunk, menthogy ezt minnyájunkra, a' Termézet Urának végre járhatatlan bölts rendelése mérte. Csak azzal vigasztalom ily siralmas állapotra jutott ember Társaimat: hogy azon Iltea, ki szoros Igassága szerént ezen keserű poharat reánk mérte véghe-tetlen Igalmassága szerént meg vigasztal beállin-ket, és valamin már eddig is rendelt, úgy ennek-utánna is rendel, ymblokat és jól tévöket a' nyomorúságban lévőknek.

Ily vezedelmes szílvesszekről hányattatott, T. Státusok! ezen le folyt 10 ezrtendő alatt, édes Hazánk több részeivel együtt, ezen T. Ns. Békés Vármegyének is kised hajója, melyek azt minden lépten nyomon hajó töréssel, süjjezéssel fenyegették: de bátór és okos férfiu kezében lévén a' Kormány, tudniillik Excellentiád kezében, tudta azt minden Örvények, és Kósziklák között is szerentséllen a' partra vezérleti. Mert ha ka-tonát kellett állítani, Excellentiád volt az első; ha hadi segítségét kellett adni, Excellentiád volt az első; ha a' Nemességnek fegyvert kellett fog-ni, Excellentiád volt az első; ha minden éffele terheknek fel oltzásában egyenlő igaz mértéket kellett szabni, Excellentiád volt az, a' ki ezt ré-gi tapasztalásánál, 's tanult okosságánál fogva

úgy ki szabta, hogy a' tereh szegényre mint gazdagra, úrra mint szolgára egyaránt háromlott, és hogy e' szerént egyi' is a' másik felett nem terheltetvén, a' romlásfúl a' pusztulásfúl mindenik meg őriztetett. Egy szóval; ha a' Király és Haza eránt tartozó hűségre, ha minden más polgári virtusokra serkentenikkellett, Excellentiád jeles példája volt a' leg hathatóssabb serkentő eszköz, el annyira, hogy nem hízlekedem, sem a' dólgot nem nagyítom, hanem csak az igazságot szóllom, mellyel tartozom, midőn azt állítom, hogy ezen T. Ns. Békés Vármegyét, ezen te les 10 esztendőknék el forgása alatt, a' hűségben, és minden némű közönségek terhek hordozásában, Országunknak csak egy Megvéje is felyül nem haladta. — Kicsiny ugyan egy' b'eránt ezen Békés Vármegye fekvésére, de nagy vólt készségére, hűségére, nagy vólt, mtndee nemű tereh hordozására nézve, nagy vólt egy szóval minden tekintetben Excellentiádnak bölts igazgatása, 's vezériése alatt.

„Mint hogy pedig Excel'entiádnak a' dologba mélyen bé láló okossága, és fáradhatatlan munkállága, ily szoross Hatarok közzé nem szorittathatott, Felséges Királyunk eránta való nagy bizodalmának újjabb jeléül, ezen hivatala mellett más nagy, és fok éjjeli nappali munkát, 's nyughatatlanfágot kívánó dólgot is bizott Excel'tiádra, tudnik, ek'bb ugyan a' hadi sereg számára meg kívántató életnek vásároltatását, 's szállitatását, azután pedig, annak tartasáról és 'soldjáról való egész gondoskodást, még pedig, mint önnön K. Biztosára, telyes Hatalommal. Meg is mütatta a' dolog ki menetele, hogy Felséges Urunk ki tudta választani a' törésre a' férfút; mivel a' Hadi koczkának nem kedvező környülállásai között is tudta Excellentiád a' rendet és gazdálkodást helyre állítani, és az egész

dólgot úgy kormányozni, hogy a' hadi sereg szükségét teljesítették; mert a' hol más gondol, ott Excellentiád tseleklizik, a' hol más a' sok és terhes nehézségektől meg retten, ott azokat, Excellentiádnak fáradhatatlan munkássága, és el tökélt okos bátorsága, mint Nagy Sándor a' Gordius csomóját egyszerre ketté vagja, a' hol mást meg győznek az akadályok, ott Excellentiád győzi meg azokat, és pattog mind azokon, valamint az ágyúból ki lövett ugráló golyobis, hogy a' tzielba annyival sebesebb erővel vitetteffen.

„De félben hagyom én ezen rajzolatot, melynek alig tevém le csak az első húzásait, 's meg esmérem, hogy vakmerő voltam, midőn tudván mely tsekélyek elmébéli tehetségeim, 's tudván hogy azoknak is, és így pennámnak is mennyire ki húzta az élit, vagy is elevenségit e' mostani beteges állapotom, még is bátorkodtam ilyen nagy és mesterféges rajzolatkoz kezdeni. Csak azzal fejezem azt bé, hogy annyival nagyobbak Excellentiádnak érdemei, annyival ritkábbak tulajdonsági, a' mennyivel nehezebb azokat volta képpen le felteni.

„Ily férfiu az T. Státusok! ki által 10 éltendőig vezéreltettünk, és kinek szárnyai alatt 10 éltendőig nyugottunk. De végett vetett e' szomorú nap ezen nyugodalmunknak, 's meg fosztott ily jó és bölts Vezérünktől, mivel, (a' mint a' T. Státusok Ö Excellentiájának önnön butzúzó Izaváiból már meg értették) Felsőleges Úrunk által Tömösi Gróffá, és T. Ns. Tömös Vármegyének Fő Ispányáva tétettetett; és így Eő Excellentiájának nagy érdemű személyében Országunknak azon egyik Fő Hivatala fel elevennitetik, melly már századok óta el enyészett, tudniillik a' Tömösi Gróffág, és a' mellyel már csak Országunk Történet dolgainak le írásából vól-

tunk esmértesek. — Senkit nem gondolok, ki nek szive mélyen meg sebedve ne vólva, midőn sokan közülünk jól tévő Attyoktól, minnyájan pedig bölts Kormányozóktól, toltattatunk meg. — De tükltöz, hogy meg nyugodjunk Felséges jó Kiralyunknak ebőlki kegyes rendelésén, kiknek költsellége úgy találta, hogy ily férfiú kívántatik arra, hogy azon T. Ns. V. megyéből a' sok esztendőkiől olta uralkodó gyűlöllégeket, és viltsza vonásokat ki írta, 's azoknak helyiben a' felletarátii szeretetet, baráttárságot, költsönös bizodalmat, jó remeget, és a' köz jóhoz vonzó igaz és buzgó indulatot ismét helyre állítsa. — Meg kell esmérnünk, hogy a' régi baráttárság, érdem, Birtok, 's sok több efféle okoknál fogva leg nagyobb Jussa vagyon T. N. Temes Vármegyének, hogy Ő Excellentiáját, kitől egy idő olta meg tolttatott, tőlünk viltsza kívánnya, kivált molt midőn reá ily nagy tüktsége vagyon. — Botsásfuk el tehát Ő Excellentiáját, mint Fő Ipányt bekevel, de kaptoljuk magunkhoz, 's tartuk meg örökre magunknál mint polzár Társunkat, kegyes jó Urunkat, a' haládatollágnak, 's mely tífzteletnek köteleinél fogva.

„Meg jelenvén Jákobnál az Angyal, midőn tölle el akarna távozni, meg ölelte azt Jákob, és küfzködött vele mondvan: „nem bortsátlak el addig tégeael, míg meg nem áldasz engemet.“ — Bivel azért a' menyeeieket követnünk nem tsak Izsakd, de kötelellég, meg ölelem én is Excellentiát alázatos kérelemmel, és nem bortsátom el addig közülünk, míg meg nem áldánl bennünket. — Aldjou meg tehát Excellentiád bennünket, hogy virágozzon közöttünk a' tettetés nélkül való szeretet, költsönös Bizodalom, és a' köz jóhoz, 's az Igallag ki = szolgáltatóhoz vonzó buzgó indulat; hogy ne tartuk ezen ideig oráig reánk bizattatott hivatali Uralágnak, ha-

nem inkább szolgálnak, melyek mi mint Polgárok Felséges Királyunkhoz, 's édes Hazánához tartozunk; hogy ne tartsuk azt élőködés módjának, annyival inkább pedig a' gazdagodásra való alkalmatlóságnak, hanem egy oly szoros, és szent kötelességünknek, melynél fogva Úrnak mint szolgának, szegénynek mint gazdagnak, tartozunk részre hajlás nélkül Törvényt és Igasságot szolgáltatni, egy szóval, hogy a' népet, melynek igazgatására elő állítottunk, okosságal és Igassággal vezérellyük, és úgy intézzük minden felekedeteinket, hogy annak nem rosz, de jó példát adjunk, 's mindenekben tükörül szolgáljunk, és így magunk viselésével annak nem csak erántunk való bizodalmit meg nyerjük, hanem tiszteletet is meg érdemellyük. — Oly áldás léfzen ez, mely Excellentiádra gazdag u'sorával vízfiza báromlik, mivel hogy mindenkor áldásban fog Excellentiád emlékeze e azon boldog nép előtt tartatni, melynek az a' szerentséje lehet, hogy ily regulák szerént igazgattasson.

Nagy Méltóságú Gróf, Főispány Úr, kegyelmes Urám! En voltam oly szerentsés, ez előtt 10 évtendőkkel, hogy Excellentiádat mint Főispányt ezen T. N. V. megyével egyben kapfollyam; és ime, fájdalom! most ismét nékem kell lenni oly szerentséttlennek, hogy Excellentiádat, ezen T. N. V. megyétül el válaszfizam. El vesztem én is Excellentiádban bölts Előjárómat, de nagy reménylégem vagyon, hogy meg tarthatom benne ezen ül is kegyes és pártfogó jó Uramat. Miólta közönséges hivatalt viselek, mindenkor csak egy tzelra törekedtem, hogy tuduillik hivatalomban hiven és szorgalmatosfan eljárassak, és ugyan ezen tzelra fogok törekedni ezentül is mind addig, mig hivatalt vilelek. Ha közelithettem ezen tzelómat 's ha ezen T. N. Vármege köz uafznának, jó hírének, nevének és

díszének nőttön növő Ofzlopát, holmi dírib narab követskéekkel én is emelhettem, és ez által Excellentiádnak is jó tettzését meg nyerhettem, veszem azt oly betles jutalmomul, melyben belső tfendességen még akkor is nagy gyönyörűségét fogja találni, midön 17 esztendei Hivatalomnak terhe alatt már roskadni kezdett vállaim azon nyúgodalomban, melyre nagy óhajttal törekedem, meg pihennek.

De száz szónak is egy a' vége! azért is nintsen egyéb hátra, hanem hogy Excellentiádat ezer áldások között ei bortsásuk kebelünkbul, és hogy én valamint a' T. Státufokat, úgy magamat is Excellentiádnak hathatos Pártfogásába, 's kegyes jó Emlekezetibe ajánlyam.

Temesvárról, Decemb. 29 = dikhén.

„Tegnap mene itten véghez *Eötvenesi Lovász Sigmund* Ur eő Excellentiájának ezen N. Tömös vármegye Fő Ispányfágába való i-stellatioja minden lehető pompával és dízses czeremoniakkal. A' városi polgárság már nyóltz napokkal előre el végezte vólt; hogy minden megjelenendő idegeneket illendő szá'lasokra rendeljen, öiömmel bé fogadjon, és semmi költségnek ne kevézzen, hogy ezt a' napot igen kellemetléné tehesse. Minden kapukon három ki rendeltzett szemelyek állottanak, a kik az érkezőeknek neveiket és rangjaikat ki tudakozván, egy levás buzárt rendeltenek melléje, hogy bizonyos tzedala mellett kit kit kirendeödött szá'ná'ára vezessen. —

„A' Fő Ispány Ur eő Exc. ja 9 orakór, a' tiszteletere idegyü ekezettsók idegenektől es Varmegye béli tisztektől kísértetvén, a' megye' hivatól a' hannonikufok tptomába ment bé azon delokázaton, a' melyei az út a' sár miá bé vólt hídallat.

va. A' nagy miséről, mellyet *Keöszegi* Püspök Úr eö Méltósága szorgáttatott, 's a' melly alatt az örtő katonaság és városi fegyveres polgárság parádézott, 's szálvét jödözött a' tempomból ismét a' megye' házához tért vizliza az oly nagy izamu gyülekezett hogy a' palotába mindenek bé sem férkezhetek. Tsak a' Fő Ispány Úr eö Ex. ja és a' mingyár tiszelt Püspök Ur eö M. ga valanak még hátra, a' kiknek is a' Gyülésbe való bevezettetéselre T. *Klanitzay* Vice- Ispány Ur egy előre való rövid beszéd után két követséget rendelt ki: a' mely követségeknek közepette bé érkeztenek végezetre dob és trombiták harsogása között a' két Fő Méltóságok is.

„A' Királyi Dekrétomnak felolvastatása után igen gyöngörű beszédett mondott el tiszelt Püspök Úr eö Méltósága: mindenek felett magasztatván ezen napót azért; hogy hajdani tanítványának ily fényes méltóságra való infeliálására módjalehetett. A' Diplomának felolvastatása után le tette az új Fő Ispány Ur a' Püspök Ur kezébe a' hitet, 's az után a' régi rendtartás szerént, vivátkiáltás, dobszó, trombiták harsogása, és száve lövések között négy Szolga hírák által, székestül együtt magassan fel emeltetett Eö Ex. ja Most már mint új Fő Ispány eö Ex. ja is mond ti el egy veids beszédet. Szerentsésnek nevezte magát, hogy azon Várme gyének kormányozójává lehetett. a' melly a' mostan benne lavo jó rendtartást, k' t nagy érdemű Méltóságoknak Gróf *N. czkynek* és Báró *Spiényinek* köszönheti, a' kik adóan igen dítéretre méltó intézeteknek felállítói voltak. Az után a' Püspök Úr, eö Méltóságához fordulván, vallást tett neki, hogy minden előmeneteleiért és mostani méltóságáért is mint nevelőjének egyedül néki tartozik, úgy mint a' ki szivének és elméjének formálója volt. — Végezetre Kanonikus Kapitulásis és Kán-

tor Eckler Úr is fel állott, és kellemetlen 's ve-
lős beszéddel gyönyörködtette a' halgatókat.

„Mina ezekután tiltek' nevezéséhez fogván
eő Exc.ja, Nagyváradai Bárány Kay. N. Békés Vár-
megyei Rendés Vice-Ispány Titi. Csupor Lasz-
ló, N. Arad Vármegyei második Vice-Ispány
Titi. Lovász Imre, és Éltskai Lazár János Urak'
személyében, négy új Allesserókat nevezett ki ;
a' melly nevezést ilyen örvendetes felkiáltás vál-
totta fel az eő Exc.ja Izájában: *Éljen a' Kegyel-
mes Császár! Éljen a' Császárné! Eljenek Josef és
Károly ő Kir. Fő Hertzegségek!*

„A' Tanátskozált nagy ebéd váltotta: fel. A'
Vármegye' házában 400 személyekre voltak há-
rom asztalok teítetve, a' melly mellett számos
fő rendű férjfiak és Afizionsyságok vigan ettek it-
tak. Eítve az egész város, nevezetesen pedig
a' V. megye és várasháza voltak igen gyöayörü-
en megvilágosittatva, Az első egygy szép Ditsös-
ség' kapuját is állittatott vólt fel: a' másodiknak
kapaja feleit lévő folyasójáról pedig 500 lámpá.
fok foggöttek le, a' mellyekből ezen Izavak for-
málódtak: *Vivat Lovász!* — Egész éjjel nagy bál
vólt. Enni, inni, és tántzólni, kedvire lehetett
minden meg különböztetettebb rangu személyek-
nek, a' kik hivatalosok vóltak. A' Nemességköz-
zűi 14 pár személyek szép Kontratántzokat jár-
tak, a' kik egyformájú ruhába vóltak öltözköd-
ve, és Törökmuzsika szóval jelentek meg: 's az
után el távazván, másod izben is meg jelentek, a'
midön egygy által-látzó templomban egygy
kisdud Geniust hoztak bé magokkal, a' ki egygy
borostyán koszorut és valami verseket adott eő
Ex.jának által, a' mellyek atlatzra vóltak nyom-
tattatva.